

Intervenció del Primer Secretari a la cloenda del Congrés de les Terres de
Lleida

Lleida, 18 d'octubre de 2008

Bona tarda companys i companyes, amics i amigues,

Vull començar dient una cosa de forma alta i clara: Gràcies per la feina que esteu fent, gràcies de veritat per mantenir més viu que mai el projecte socialista a les Terres de Lleida

Gràcies per aquest congrés i per l'esforç de molts homes i dones socialistes que dia rere dia treballeu per millorar la vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquest territori.

Sense tots vosaltres els projecte del PSC estaria incomplet, i per sort, avui podem dir que el PSC és el primer partit de Catalunya.

No puc, per altra banda, oblidar-me d'aquells que avui heu deixat les vostres responsabilitats al capdavant de la Federació, moltes gràcies per la vostra tasca, no dubteu que ara s'obren nous reptes que haureu d'encetar i que el projecte del PSC us necessita en altres llocs, en altres responsabilitats, amb il·lusions renovades.

I tampoc vull deixar de parlar d'aquells que avui assumiu noves responsabilitats...

Actueu pensant que esteu en un gran partit, sigueu tan responsables com agosarats, tan rigorosos com ambiciosos, tan utòpics com realistes, perquè amics i amigues el nostre projecte avui està més viu que mai, el nostre és un projecte més necessari que mai pel futur de Catalunya.

Ho dic convençut, aquestes terres us necessiten, perquè sense vosaltres no estarien avançant com ho estan fent, teniu tots els elements per continuar transformant les terres de Lleida i us encoratjo a fer-ho, us necessitem i estarem al vostre costat en aquesta tasca.

Sabeu que el nostre partit creu en una Catalunya equilibrada territorialment, però no només, també la volem equilibrada socialment, econòmicament... equilibrada en la seva globalitat, i és per això que estic convençut que la gent agrairà l'esforç que estem fent.

Un esforç que, per cert, no es fonamenta en el pessimisme, sinó en l'empenta. Que no es fonamenta en dir no, sinó en proposar coses a les que la gent digui sí.

Un esforç que per cert representen a la perfecció dues persones a les que avui volia citar especialment, són el Quim i l'Àngel, dues persones que estan al capdavant de responsabilitats importants i que demostren dia rere dia que Lleida està més present que mai a la vida catalana, però no només ells, sinó tots els que teniu responsabilitats als vostres municipis, a les agrupacions del Partit, arreu. Gràcies a tots de veritat.

Us imagineu que fa uns anys algú us hagués dit que Lleida estaria a poc més de dues hores en tren de Madrid i a una de Barcelona? Us imagineu que us haguessin dit tindríeu un aeroport? O que Lleida tindria l'empenta universitària, tecnològica i econòmica que té? No us ho imagineu, perquè era inimaginable, i en canvi ara és una realitat, una realitat que ha millorat i millorarà la vida dels ciutadans, que és en definitiva la nostra principal tasca, la del PSC i la del Govern de Catalunya.

I per descomptat que necessiteu més coses, en sóc conscient i les farem, però com us deia abans, les farem des d'una visió positiva, la proposta i el diàleg, no des del pessimisme, la resignació o la confrontació dels territoris del nostre país.

Sabeu que la nostra aposta com a partit, i així ho estem fent a les institucions que dirigim, és i serà vertebrar el país.

Ho estem fent i ho continuarem fent.. El primer secretari de la Federació n'ha fet referència. Estem en un moment complicat i els propers mesos no seran millors. Ho dic jo que sóc optimista. Els pessimistes pensen que tot serà pitjor i que per tant no cal fer res. Els optimistes pensem que treballant les coses poden anar millor i, per tant, és el que farem.

Però dit això també sabeu que no venen bons moments econòmics, que els ingressos de la Generalitat i dels ens locals han baixat de forma alarmant, que tenim dificultats per tancar els pressupostos de les diferents administracions, i que sembla que aquest fet, lluny d'acabar-se en pocs mesos encara durarà un temps.

I és precisament en aquests moments quan els governs d'esquerres ha de demostrar que ho són, quan els governs d'esquerres han d'estar al costat d'aquells que tenen una situació més fràgil, al costat dels treballadors i dels emprenedors, dels joves i de la gent gran, de tots aquells que sent els menys responsables de la crisi la patiran de forma aguda.

Una cosa bona està tenint aquesta crisi: el conservadors s'han adonat de que el creixement indiscriminat, i els guanys sense esforços, no són prou sòlids, i que el mercat no és capaç de regular-ho tot, i és en aquell moment quan entra en joc la necessitat de que actuïn els Governes. Això no és fàcil; és la primera crisi global i els Govern són locals. I això comporta notables dificultats per fer-hi front. Ho estem veient als Estats Units i a la Unió Europea.

Amics i amigues, precisament això estem fent: fa temps que el Govern treballa per preparar el nostre país per la crisi, el passat mes de juliol jo mateix vaig comparèixer davant el Parlament anunciant 42 mesures urgents, i la majoria d'elles ja s'estan executant, fa pocs dies vaig anunciar noves mesures durant el debat de política general, i en els pressupostos de la Generalitat encara recollirem més.

No podem ser passius davant la crisi, no ho serem, no ens ho podem permetre i la gent no ens ho perdonaria. És cert que el nostre marge de maniobra davant una crisi global com aquesta és poc, però que ningú

dubti que farem tot el que estigui a les nostres mans per tal de pal·liar al màxim les conseqüències d'aquesta situació.

Ara hem de ser més rigorosos i responsables que mai, no podem pensar en ampliar drets, sinó en consolidar els que ja tenim, i així ho farem, i diré una cosa que potser no sempre és políticament correcta, però crec que tinc l'obligació de fer-ho: demano als ciutadans que tinguin la mateixa responsabilitat a l'hora de comprendre la situació i d'ajudar el Govern a superar-la. Estic convençut que així ho faran.

És per això que sóc optimista, perquè confio en el poble de Catalunya, en la seva força i empenta, en la seva capacitat de sacrifici, en la seva ambició.

Aquest país ha sortit de situacions pitjors, amb molt més atur del que tindrem. Però no recordem les crisis amb nostàlgia, perquè sempre n'hem sortit reforçats i estic convençut que en aquesta ocasió també.

Però tampoc no vull enganyar ningú, en aquests moments estem portant a terme una negociació crucial pel futur de Catalunya, la del nou sistema de finançament, i també d'això dependrà que podem sortir endavant amb garanties. El finançament no serà la solució màgica però és indispensable.

Companys i companyes, quan del futur de Catalunya es tracta, nosaltres, el PSC, i jo, el President de la Generalitat, no estem disposats a jugar.

No faré d'aquest tema una picabaralla pública, ens debilitaria, el que farem serà assolir un bon acord, des de la unitat catalana, i per aconseguir-ho només necessitem dues coses: El Govern de Catalunya ha de tenir la confiança del conjunt de forces polítiques catalanes a l'hora de negociar. I el Govern d'Espanya ha de complir amb el que estableix l'Estatut, ni més ni menys.

Per tant, no ens fem trampes a nosaltres mateixos, el que cal ara és un bon acord, i això no depèn en aquests moments del vot negatiu del PSC a les esmenes a la totalitat que ha fet l'oposició als pressupostos generals de l'Estat, sinó de la fermesa amb la que negociem. El que es vota la setmana vinent són les esmenes de l'oposició, no els Pressupostos i, evidentment, no les votarem a favor. Per tant, necessitem fermesa i aquesta la tenim, tota,

Ho vàrem demostrar amb la disposició addicional tercera i ho tornarem a demostrar. Per cert, podem ser més fermes si estem més units, i com deia abans, la picabaralla i els tacticismes només aconseguen una cosa: Debilitar la nostra posició negociadora, i per tant, ens allunyen de l'acord satisfactori.

Si realment es vol un bon acord, el que s'ha de fer és posar-se darrere del Govern i empènyer amb ell.

Jo no em dedicaré a parlar de les decisions dels altres partits tot i que ho podria fer, i amb arguments sòlids.

No parlaré de les esmenes d'altres partits als pressupostos generals de l'Estat, ni de la contradicció que em sembla el fet de presentar una esmena a la totalitat a uns pressupostos que preveuen una inversió a Catalunya de 4626 milions d'Euros. Com us he dit, no hem d'entrar en aquest joc, no ho farem.

Perquè no fa ni 15 dies el Parlament va aprovar una posició negociadora, i el full de ruta està marcat. Per tant, no té cap sentit, 15 dies després, posar en risc l'estabilitat del govern amb el que estem negociant.

Qui guanya amb la derrota de Zapatero?

Està clar que no guanyaria ni l'estabilitat política, ni la capacitat col·lectiva d'afrontar la crisi econòmica. Només hi guanyaria el PP.

Per tant, la posició de CiU és especialment contradictòria: Tenen uns vots decisius que en comptes de servir per a la negociació, serveixen per incrementar la capacitat negociadora d'uns altres, com els seus amics del PNB i el BNG.

Companys i companyes, els pressupostos generals de l'Estat compleixen amb la disposició addicional tercera de l'Estatut de forma estricta, i ara el repte és fer que el Govern d'Espanya continuï complint, amb un nou sistema de finançament que necessitem, que és just, i que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya necessiten per mantenir i ampliar el seu benestar.

Amics i amigues, vaig acabant... estem en un moment important pel nostre país, i defensarem els interessos de Catalunya fins el final, però ho farem com sempre he pensat que s'ha de fer: amb responsabilitat, rigor, fermesa i ambició.

Qualitats que distingeixen el PSC a tot arreu. I també als seus dirigents. A qui us desitjo sort, ànim, perquè els temps que venen no són fàcils però estic segur que ens en sortirem.

Estic convençut que tenim la vostra confiança per fer-ho, i us ho agraeixo sincerament.

Moltes gràcies.